

Skatter 3 000—4 000 Kr., ofte mere. Tilbage bliver saaledes omkring 14 000 Kr. En saadan Indtægt opnaar en Apoteker først i 58—60 Aars Alderen, og da den Pension, han opnaar, naar han falder for Aldersgrænsen, kun andrager 2 400 Kr. + Reguleringstillæg, maa han afsætte en betydelig Del af Indtægten til Supplering af den knappe Pension, som for Embedsmænd med lignende Indtægter og ingen Forretningsrisiko er langt højere.

Et andet Forhold spiller ind ved Afløsningen. Mange af Apotekerne, særlig de yngre, opnaar ved Afløsningen ikke en Erstatning, der dækker Prioritetsgælden. Tilbage bliver da et Beløb, hvis Renter og Amortisation ikke kan fradrages den Indtægt, hvoraf Afgiften skal svares. Denne Gruppe Apotekere vil faa store Vanskeligheder at kæmpe med, dersom deres Indtægter nu beskæres. Men for samtlige afløste Apotekere kan siges, at det er af stor Betydning, at Forholdene afklares, forinden Ændringer sker i de Vilkaar, hvorunder Afløsningen er sket.

Det maa ej heller overses, at en ikke ringe Del af den afgiftspligtige Indtægt skyldes Handel med Frihandelsvarer. Apotekerlovens § 20 giver indskrænkende Regler for den Handelsret, som er knyttet til Privilegiet, medens § 21 kræver almindeligt Næringsbrev (Næringsloven af 28. April 1931 Nr. 138) for Handel med andre Varer, som ogsaa Frihandelen forhandler. Af saadanne Varer findes adskillige inden for ethvert Apoteks Omsætning, og denne Handel bliver saaledes afgiftspligtig med Beløb indtil 51 pCt. af sit Overskud. At dette er urimeligt, skulde synes indlysende.

Et Apotek, der drives med god Økonomi og med en betydelig Arbejdsindsats fra Lederens Side, faar et større Overskud end der, hvor Økonomien er mindre fremtrædende. Der maa saaledes for Flid og Dygtighed betales større Afgifter. At dette ikke egner sig til at stimulere disse gode Egenskaber er let at se.

Afgiftsfonden har sidste Aar haft et Nettooverskud paa 757 727 Kr. Der mangler saaledes ikke Penge, og der løbes ingen Risiko for Fonden ved at udskyde Ændringerne i Afgiftsloven til Afløsningerne er sluttet, og hvor en Afgiftsregulering da bør kædes sammen med de ret mange Ændringer i Apotekerloven — særlig Pensionerne —, som er stærkt paakrævede.

Vor ærbødige Henstilling er derfor, at Ændringer som de foreslaaede, *i alt Fald for de reelle Apotekers Vedkommende*, udskydes, til dette kan ske.

Sluttelig skal vi henlede Opmærksomheden paa, at i det Aar, hvor den afløste Apoteker første Gang betaler Afgift, vil dennes Beløb gøre et væsentlig større Indgreb i hans Indtægt end senere, naar Afgiftsbeløbet kan fradrages. Dette Forhold kan reguleres derved, at Afgift i dette Overgangsjaar kun beregnes af det Beløb, der fremkommer, naar Afgiftens normale Beløb er fradraget.

I Ærbødighed

P. S. V.

Paul Scheel,

p. t. Formand.